

ZELENINOVÉ & KVĚTINOVÉ ZÁHONOVISTĚ v ekozahradním stylu

Aneb malý pestrý záhonkový vesmír, který napodobuje fungování ekosystémů.

Jaroslav Svoboda & Katarína Svobodová, <https://ekozahrady.com>

Co je vlastně to záhonoviště?

Je to soubor tří a více záhonků pohromadě + užitečných prvků a vztahů kolem nich. Krása záhonoviště spočívá v tom, že jím vytvoříme takový specializovaný zahradní pokojíček, kde máme všechno, co pro zeleninové pěstování potřebujeme. Nářadí v nějaké kůlničce, kolečko, vodu na omytí zelenin, zavlažovací vodu, sklad mulčů nebo hnoje, nějaké tyčky a popínací opory, mnoho květin a bylinek kolem... každý, co potřebuje.

**Záhonoviště může být soubor tří záhonků
nebo přímo malá pestrá zahrada složená z mnoha záhonů všech typů.**

Je to hlavně o jídle a zelenině, ale když máte místo, proč si nedopřát i spousty květin?

Zeleninu to pomáhá držet úplně zdravou bez jiných zásahů! Další důležitá věc je styl pěstování. Jestli budete pečlivě plánovat zeleninové kombinace v řádcích nebo si budete hrát se stylem náhodná “džungle” (viz obrázek níže). Obojí má své kouzlo, ale díky pečlivějšímu plánování toho vypěstujete mnohem víc! Lépe využijete místo. Vyzkoušeno.

ověřeno.

Proč zřejmě chcete záhonoviště?

Možná jste zjistili, nebo teprve zjistíte, že dva záhonky umístěné někde náhodně v zahradě vás prostě neuspokojí. To se stává. Netrapte se, spokojit se s málem nemusí být žádná ctnost. Veškerý vývoj celého vesmíru spočívá v rozpínání a evoluci! Otevřete se novým obzorům. Záhonoviště uplatníte, pokud můžete s klidem vyhradit plochu aspoň 100 m² a více. To jde skoro na každé malé zahradě. Samozřejmě záhonoviště může být tlukoucím srdcem každého rodového statku (= zahrada o velikosti hektar a více). Prostě na každý pozemek, kde se pravidelně hospodaří, by se mělo vejít. Skoro si neumím představit, že by záhonoviště někdo z milovníků zahradničení mít nechtěl.

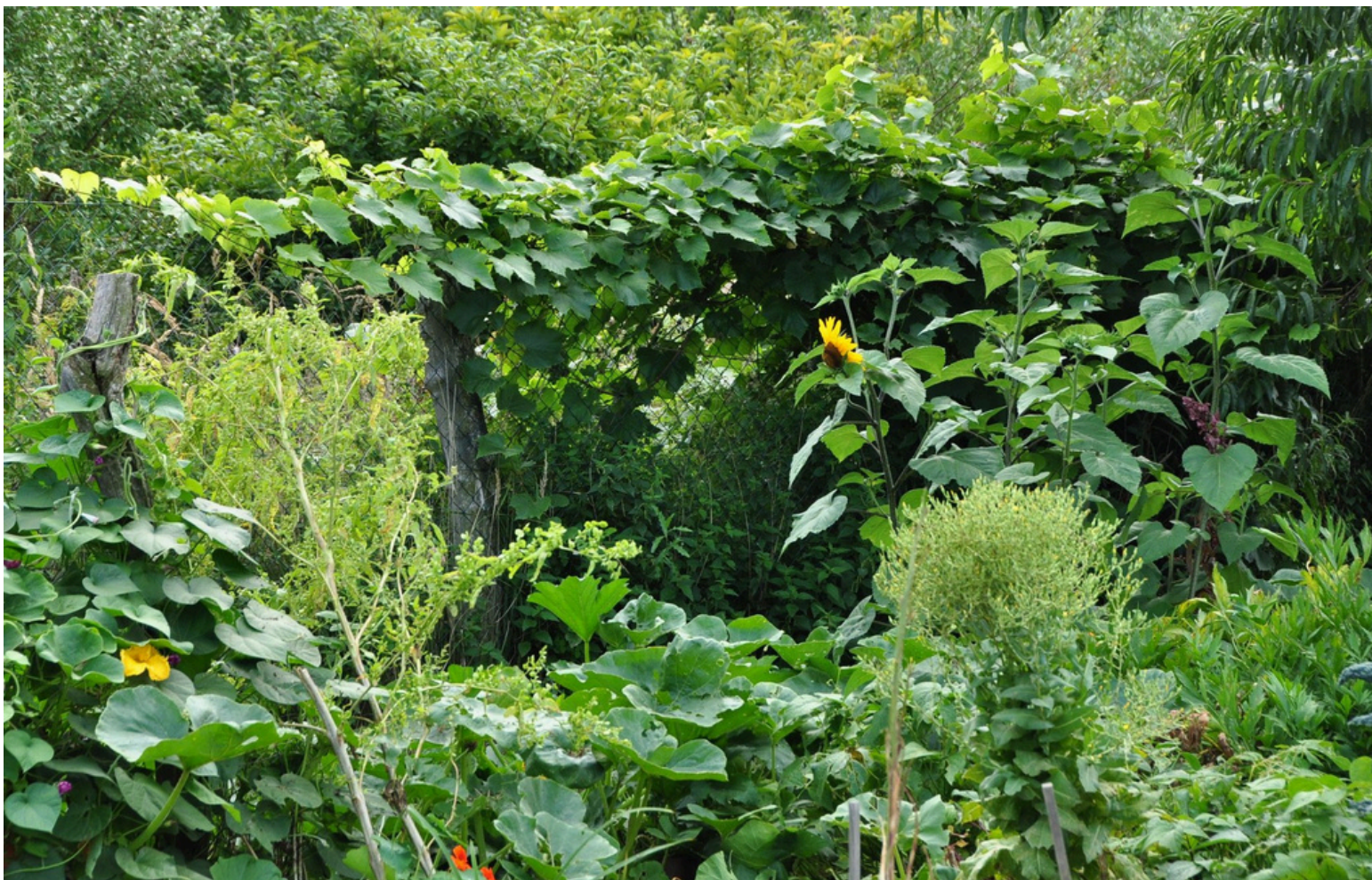

**Záhonoviště je zdrojem té nejlepší potravy pro celou rodinu.
Pro vyživení vašich těl a dětí a vnoučat.
Pro zdravý kontakt s půdou a ročními koloběhy.
Dává pobytu v zahradě smysl.**

Musí být záhonoviště vymezené a ohraničené?

Je fajn, když má záhonoviště stanovené své hranice, třeba trvalkami, popínavkami na oporách, menšími keříky nebo zídkami. Protože je to pěkné a pomáhá nám to koncentrovat pozornost, péči a efektivitu v konkrétním prostoru. Jako kdyžзарámuujeme obraz - to také má svůj psychologický a optický smysl, který se nesnadno vysvětluje čistě logickými argumenty.

Má být záhonoviště samostatně oplocené?

Na běžné menší zahradě je lepší mít důkladný plot po celém jejím obvodu a záhonoviště oddělit jen vegetací či funkčními prvky. Můžete mít například ze severní strany strany krásnou, jen tak na sucho vyskládanou kamennou zídku, která akumuluje teplo a dává pocit bezpečí (a na terásce nad ní nebo před ní rostou středomořské bylinky), z boku váš obraz může rámovat jezírko nebo květnatá louka. Z druhé strany třeba ohniště nebo teráska u domu. Nebo kompozice přejde postupně ve vyšší jedlý ovocný les.

Na větším pozemku, například na hektarových rodových statcích (které jsou mou hlavní vášní i životním stylem), musí mít záhonoviště samostatné oplocení, protože se tam mohou vyskytnout zajáci a srnky. Nedej bože, když se hlavním plotem proderou divoká prasata, to byste ani nepoznali, kde záhony byly. Z praktického hlediska to tam bez samostatného plotu dlouhodobě nefunguje, ani když je obvod pozemku oplocený lesnickým pletivem, jež bohužel nikdy není 100% dokonalé. My máme tedy záhonoviště oplocené ještě kvalitním plotovým pletivem na akátových kůlech. Ale vůbec to nevadí, protože plot slouží jako parádní pnoucí opora pro spousty druhů jednoletých i vytrvalých popínavek! Můžeme ho nechat i prorůst skrz naskrz jedlými keři.

Vrcholem by bylo záhonoviště obehnané krásnými kamennými zídkami s hlubokým základem, jako taková "klášterní zahrádka", což by ho chránilo i před hlodavci a slimáky. To by se mi hodně líbilo, udělá to skvělou atmosféru a mikroklima, ale je to nemalé dílo, na které už musí být větší časová a finanční kapacita.

Na fotkách z našeho rodového statku je to trochu svérázná džungle,
ale záhonoviště civilizovanějších lidí samozřejmě může vypadat i takto.
Ploty nebo zdi jsou chťě nechtě z mnoha důvodů nezbytností.

Extra oplocování bude žádoucí při volném chovu drůbeže, slepic a kachen.

Aby bylo možné tyto ptáčky do záhonoviště pouštět, pouze když je to vhodné a zakázat jim vstup, když hrozí, že nám záhony úplně zničí. Mám s tím bohaté zkušenosti, slepice nechcete nechat úřadovat v mulči. Kachny indické běžce jsem choval kvůli slimákům, na což jsou skvělé, ale saláty jim také chutnají. A kachny i slepice chutnají liškám, kunám a dravým ptákům...

Detailněji popisují různé možnosti propojení s drůbeží v knize [Zelenina z Ekozahrady pro radost i soběstačnost.](#)

Na co je potřeba myslet při zakládání záhonoviště?

Dle mého názoru je nejdůležitější "logistika pohybu materiálů". Náš způsob pěstování, který lidem už od roku 2005 detailně představuji skrze kurzy, články i knihy, spočívá na nerytí a mulčích. Ušetří spousty práce s pletím, závlahou a půda se stále zlepšuje "za pochodu".

Náš pozemek je na obou stranách plotu - ta brána je jen vchod do záhonoviště. Zjistil jsem ale za ty roky, že není moudré si muset veškeré materiály vyklopit přímo u vchodu. Není to hezké ani praktické. Málokdy se spotřebují naráz, zůstávají i do zásoby. Je potřeba mít sklad materiálů někde bokem, zároveň blízko záhonů a s dobrým příjezdem autem nebo traktorem pro vyklopení. U malých zahrad to může vyřešit vyndavací (snadno demontovatelné) plotové pole na boku zahrady. Nemusí to být rovnou brána. Hnuj na chodníku před domem prostě nechcete.

Kromě hnoje potřebujeme i hojnost dalších materiálů - mulče, nejlépe štěpku, ale třeba i slámu, listí, trávu ze sekačky. A také komposty. Potřebné materiály bychom měli snadno dovézt nebo si nechat vyklopit co nejbližší u záhonků. Zároveň by to nemělo esteticky rušit nebo překážet v cestě. To je potřeba dobře vymyslet hned na začátku. Dále zdroj vody, nádrže, hadice, vany, dřez k omytí sklizně... A třeba sklad náradí, květináčků, sadbovačů, konví, koleček, sekaček a jiných zahradních věcí. Žádná velká věda, ale každý ušetřený krok a každé praktické řešení nám soužití se záhonky výrazně zpříjemní. A když je to ještě navíc krásné, estetické, vymazlené a dechberoucně úžasné, tak tím líp. Třeba tam může být i altán a posezení.

Dimenzování záhonoviště

Kolik záhonů budeme potřebovat? Obvyklá odpověď na začátku je 1 nebo 3. O rok později chceme další tři nebo šest. Lepší je tedy počítat s více záhony i v případě, že se je nechystáme vytvořit hned. Myšlenkové pochody ohledně soběstačnosti zeleninou můžete se třemi záhony klidně zaplašit. Rostliny pro svůj růst potřebují prostor, například na 3 metry dlouhý záhonek se vám vejde 6 ks zelí a nějaké doprovodné rostliny. Mrkev na přímou spotřebu a na uskladnění by potřebovala nejméně dva záhony. Nepěstujeme monokultury, bude na nich třeba mrkev s cibulí nebo nějakými jedlými bylinkami a ředkvičkami. A kam dáte další desítky druhů zeleniny a jiných jednoletých plodin, pokud byste chtěli být v tomto ohledu plus mínus soběstační?

Potřebujete víc záhonů!

Záhony mohou vypadat různě, být malé, velké, dlouhé... a ještě zásadnější je, jak vypadají do hloubky 75 cm! Aby tam zeleniny svými kořeny našly vláhu a živiny. Foto je z dvou našich různých záhonovišť, to nahoře bylo vytvořeno s kurzem a pro kurzy. Vše je důkladně hlubinně zúrodněné! Byly to nejdřív “hroby” kopané bagrem. V knize a našich online kurzech najdete velmi podrobné návody a videa. **Na 4 fotkách níže je to samé místo** na našem druhém (hlavním) záhonovišti v různých obdobích roku.

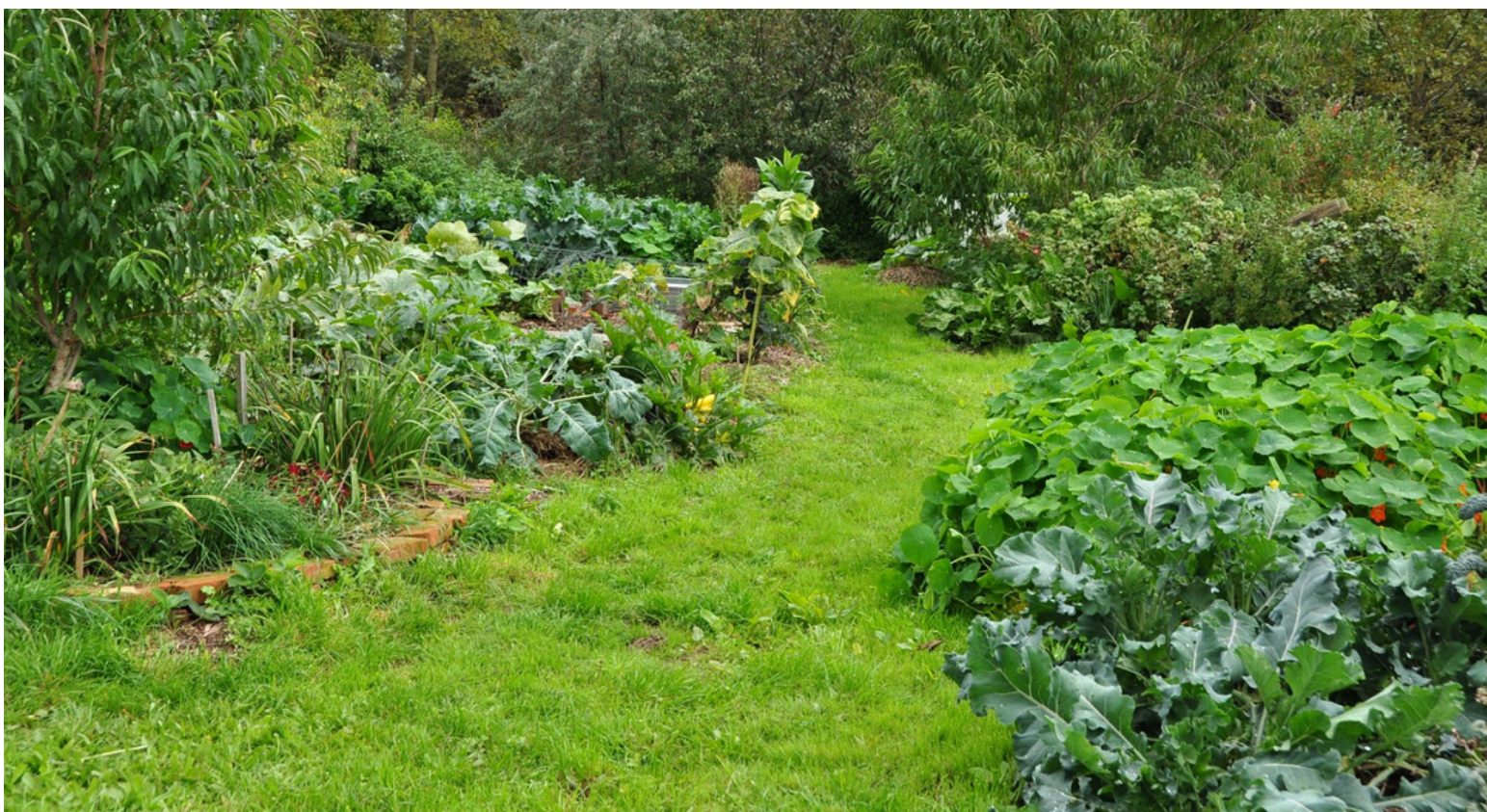

Tyhle konkrétní záhony byly ve stylu “vyvýšených navršených” a během let klesly. Nyní jsou v rovině. Organický materiál uvnitř mizí, rozkládá se na živiny a my ho příští tisíce let doplňujeme už jen shora. Proto nemusíme nic nikdy zarývat, živiny se hlouběji dostanou s vodou.

Není těžké toho spoustu vypěstovat, pokud si určíte dostatečný prostor a máte správné načasování a znalosti. Když umíte vypěstovat jednu řepu, umíte jich vypěstovat, kolik budete chtít.
Jde jen o prostor, na jakém pěstujete + trochu času navíc.

**O soběstačnosti bych se začal bavit od 20 ks záhonů 5 x 1,2 m,
plus dýňoviště a jedlé trvalky všude kolem.**

To jsme s velikostí záhonoviště na 200 m², což se stále s trochou kreativity vejde na každou menší zahradu. Na každou normální zahradu si můžete dovolit umístit i 300 m² záhonoviště, pokud je pro vás snaha o co největší soběstačnost zeleninou důležitá. (Normální zahrada by měla mít aspoň 1000 m² a víc, aby se tam vešlo i pár větších stromů. Ale i s menší zahrádkou se dají dělat kouzla, pokud ještě nejste ochotní se přestěhovat na svobodu :-)).

My máme toto záhonoviště s 30 záhony dlouhými 5 metrů.

Občas na několik let některé záhony spojíme v takové políčko, třeba na dýně či kukuřici a používáme třeba 20 jednotlivých záhonků. A některé věnujeme jahodám nebo množení trvalek a zelenina se musí vejít na ty zbylé... Dle mého názoru 3 až 9 záhonů je ideální start pro začátečníky. Abyste mohli rotovat tratě a zeleniny v jednotlivých letech a dostatek si toho každý rok vyzkoušet. Jeden nebo dva záhony jsou lepší než nic, ale na učení se pěstovat dobře zeleninu je to málo.

Harmonie zelenin a květin v jednom záhonovišti.
Proč to oddělovat, když to vytváří stabilitu a zdraví?

Jak bez chemie zajistíme, aby zelenina byla zdravá, bez škůdců a chorob?

Několik triků na to máme. Za prvé velká pestrost zahrady i záhonoviště. Čím více vůní, květů, druhů, tím více dochází k přirozené regulaci "škodícího" hmyzu a nastává přírodní rovnováha. Vysadit si zeleninu doprostřed golfového trávníku vytvoří dokonalý setkávací ostrov pro škůdce. Něco jako Václavské náměstí v Praze. Dobrá zpráva je, že ve skutečnosti žádní škůdci neexistují. Jedná se jen o nerovnováhu ekosystému. Nemá je tam prostě co sežrat, regulovat. Například pomohou budky pro ptáky, jejich příkrmování v zimě, trvalkové lemy pro krásu i hmyz, hromádky tlejícího dřeva pod keřem, hmyzí domečky. Zakopaná vana s vodními rostlinami a obojživelníky dělá v zahradě divy. Nám se povedlo postupně vyřešit i nadmíru slimáků, už se nepřemnožují a nemusíme je moc řešit (na začátku jich byly spousty). Housenky na zelí nikdy ani nevidíme, mandelinky výjimečně, mšice jsou vzácné, dřepčící jen když nemáme pořádnou vrstvu mulče (milují sucho, mulč udrží vláhu a lepší mikroklima).

Zeleniny a bylinky si vzájemně pomáhají!

Další již klasickou metodou jsou smíšené zeleninové výsadby. Jedna pomáhá druhé, desinfikují si půdu, odpuzují si "škůdce" svými aromaty. Ale nejen zeleniny - zapojme i květinčky. Měsíček a aksamitník jsou známé klasiky. Půda zůstává zdravá. Pro začátečníky může být kombinování zelenin na záhonech docela věda, ale s dobrými návody je to snadné. Vyzkoušíte si různé verze, objevíte své oblíbené kombinace a pak je používáte každý rok. Jen na jiném záhoně.

Je potřeba víc záhonů právě kvůli rotacím zelenin, aby stejné druhy a čeledi rostlin nebyly každý rok na stejném záhoně. Brukvovité (zelí, kapusta, kadeřávek, kedlubny, tuřín...) mohou přijít na stejný záhon až po třech letech! Hrách až po 6 letech na stejné místo! To je dobré vědět a respektovat a dělat si záznamy a plány - časem poměrně jednoduché, protože pouze svůj zaběhnutý systém posouváte po záhonovišti ze záhonu na záhon. Pokud na to máte dostatek záhonů. Čtete právě PDF o záhonovišti, tak předpokládám, že máte nebo chcete mít dostatek záhonů.

Zelenina se v průběhu sezóny sklízí, mizí ze záhonů, a nenáročné léčivé letničky se naopak rozrůstají a vyplňují prázdná místa. Pokud chceme vysadit následné plodiny v červnu až srpnu, prostě některé přebujelé kytky vytrháme (sklidíme) a máme opět místo na sázení. Viz níže. Na následující stránce Katarína dosazuje v červenci řepy ze sadbovačů do uvolněného záhonu.

Vše je řešitelné pochopením přírody, která za miliony let své "systémové chyby" vychytala, všechny druhy přirozeně vyharmonizovala.

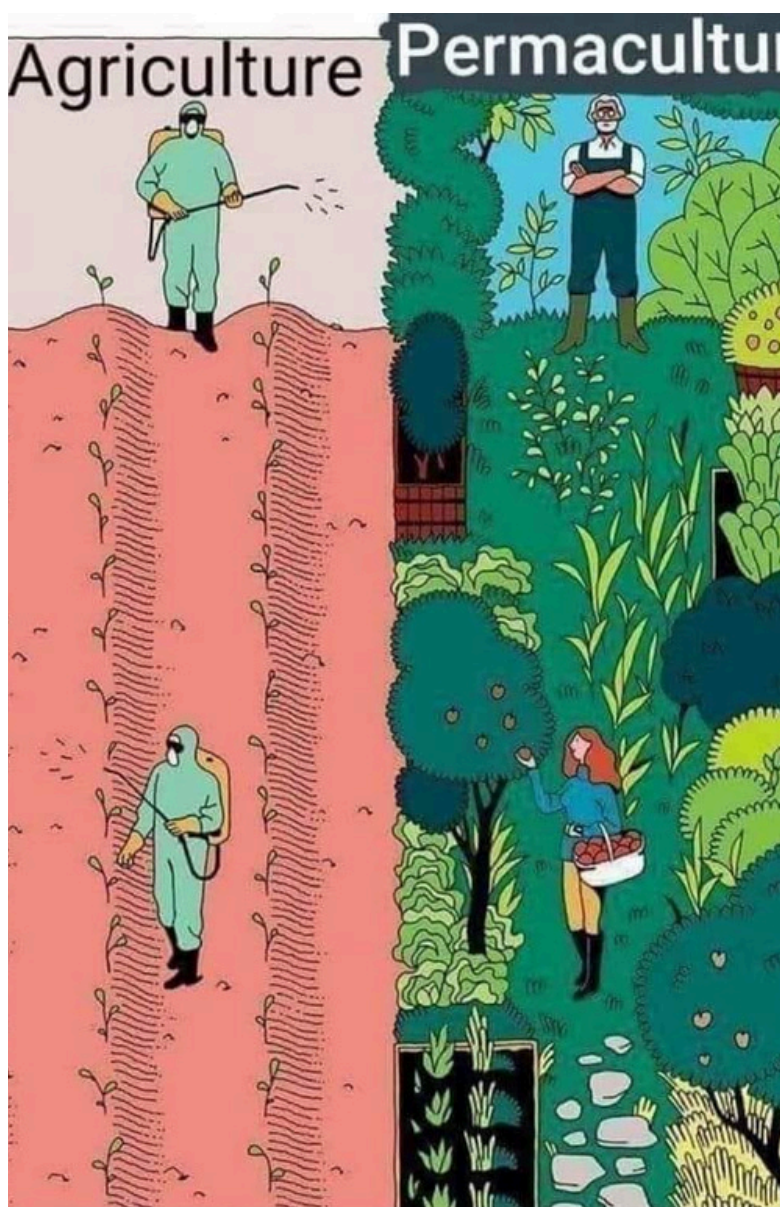
My lidé jsme přírodní harmonii ve svém příliš primitivním zemědělství a designu zahrad vykastovali. Hrajeme si na pány tvorstva a otravujeme se navzájem kvůli penězům a iluzornímu ušetření času důmyslnými chemikáliemi. Život v krajině umírá, konzumenti jsou nemocnější, voda je otrávená, korporace bohatnou.

Přírodní selekce i přesto pokračuje.

Pravděpodobně do budoucna jen moudří zahrádkáři a ti, kdo vědomě řeší svou stravu (a místo, kde žijí), období průmyslového temna přežijí. A budou vůbec schopní se množit. Lidé stále rychlejším tempem vymírají na rakoviny a jiné moderní choroby. Ač to vypadá, že je lidí na planetě až moc, nejcivilizovanější národy ve skutečnosti vymírají. Je to náhoda?

Co pácháme půdě a Zemi, pácháme sami sobě.

Jsme součástí ekosystému, kde je absolutně všechno se vším propojené. Každý z nás má obrovskou moc to změnit. Když vypěstujeme více potravy a více pestrosti na své zahradě, tvoříme smysluplnější realitu. Když to udělá dostatek lidí, nesmyslná verze reality sama zanikne.

(Nyní jen ve zkratce, velmi detailně vše vysvětluji v knihách a kurzech.)

(Nyní jen ve zkratce, velmi detailně vše vysvětluji v knihách a kurzech.)

2) Vůbec neryjeme, s výjimkou tvorby prvotní úrodnosti nebo nějakých nouzových stavů. Rytí se pouze tváří, že půdu načechrává. Ve skutečnosti pak půda slehne mnohem víc. Ničí důmyslnou strukturu, kterou v půdě vytvářejí miliardy drobných organismů, žížaly a odumřelé kořínky rostlin. Rytí je zbytečná a škodlivá námaha navíc, pro kterou není vůbec žádný důvod. Živiny stačí dávat nahoru, netřeba je zarývat.

3) Mulč = organická hmota nastlaná po většinu roku na povrchu půdy. Pokud chceme dodat hnůj, dáme ho na podzim na povrch půdy a na něj dáme mulč. Ono se to postupně rozkládá, s vodou a žížalami se živiny dostávají do hlubších vrstev. Napodobujeme odvěký způsob, jak hnojí půdu příroda. Mulč brání růstu plevelu, pokud použijeme dostatečnou vrstvu. Mulč drží v půdě vláhu i během letních veder, nemusíme zalévat. Mulč umožňuje bezrycí hospodaření. Každoroční mulč pomáhá držet naše záhonky úrodné po tisíce let - a to se vyplatí!

4) Tratě = jak je který záhon zrovna vyhnojený. Kolik sezón uplynulo od posledního navezení hnoje. My hnojíme každý záhon každý třetí rok. Můžete hnůj nahradit i vrstvou výživného kompostu, klidně nedorozloženého. Díky třem tratím, kterými naše záhony procházejí, máme vhodnou výživnost pro všechny druhy zeleniny. Zelí potřebuje 1. trať, luštěniny nebo salátoviny jsou spokojenější ve 3. trati. Mrkev nebude červivá a zároveň dostatečně dobře poroste v 2. trati.

Mohou nastat "dětské" problémy, když s tím začínáme

Ano, v mulči mohou zpočátku více žít slimáci a hlodavci. Je-li v zahradě disharmonie, holo, mrtvo, tak se to nezmění přes noc.

Škůdci, chceme-li jim tak říkat, budou ještě nějaký čas převládat. Podobně jako se člověk, který není "ve formě", nestane atletem jen díky zakoupení sportovního oblečení. Je potřeba dát tomu čas a něco pro to dělat.

Mulč a tvorba pestrosti v zahradě tento problém vyřeší rychleji, než kdybychom měli půdu holou. V mulči a záhonech se například během let množí brouci, kteří pak žerou slimáčí vajíčka. Též naši domácí slimáci, ti tygrovaní, se vzorem na zádech, jsou predátory španělských plzáků. Šneci také. Žáby, čolci, užovky, ježci, dravý hmyz... to vše prosperuje v zahrádce, kde je dostatek organického materiálu na jejich úkryty. Ze škůdců se stane potrava predátorů.

Hlodavce bývá dobré přes zimu vychytávat do pastí (máme na to osvědčené metody), aby se nestihli na jaře namnožit.

Pár let trvá harmonii nastolit, ale pokud s tím nezačneme, harmonie nenastane. Zbytek života to bude náročné, půda napůl chudá a hodně dřiny při rytí, okopávání, pletí a zalévání.

Pod mulčem se tvoří humus, půda se uzdravuje, uhlíkaté řetězce molekul do sebe uzamykají toxiny a činí je neškodnými. Humus léčí půdu. Půdní houby, zvané mykorhiza, činí naše rostliny zdravějšími a bujnějšími.

První roky je priorita vytvářet podmínky, nikoli hned před sousedy machrovat s obřími výnosy. To přijde během pár let. Tak je to přeci se vším v životě - učíme se, dáme tomu, co je třeba, a pak sklízíme plody své snahy.

Když to chceme obejít chemikáliemi, zabíjet vše živé a uměle hnojit, naše ego tvrdě narazí na základní zákony přírody. My jsme také příroda, organismy závislé na okolí. Nezbývá, než spolupracovat a napodobovat jí, čímž vyřešíme úplně všechno, co je na záhoncích k řešení. Ve skutečnosti je to celé mnohem jednodušší, než to vypadá.

Cílem je co nejúrodnější půda, hodně zkompostované biomasy, humus a pestrost celého ekosystémku - to řeší všechno.

Tisíce dalších rad a věcí (chemické a přírodní postřiky, hnojiva, lapače hmyzu, dusíkaté vápno...) nebudete potřebovat, přestanete řešit blbosti, nakupovat nesmysly, ztrácet čas. Jen si budete užívat zdravou úrodu a rotovat biomasu.

Být si vědom těch kolem nás a
našeho prostředí je jediná
cesta, jak můžeme trvale
prosperovat.

**Na té nejzákladnější úrovni
je život o rovnováze.**

O snaze dosáhnout harmonie
v nás samých i na naší
planetě.

**Rovnováha nikdy není
nehybným stavem bytí.**

Je to naopak nepřetržité úsilí
znovu a znovu se
soustředit, přehodnocovat a
znovu nacházet svůj střed.

Plánování záhonoviště v bodech:

Není to raketová věda, jde nám spíše o nepřehlédnutí důležitých věcí a nalezení té nejlepší varianty pro svou konkrétní zahradu.

1. Jak velké záhonoviště chcete? Kolik záhonů uděláte hned a kolik byste mohli chtít přidávat později? Nebo všechno hned? (když už tam bude ten bagr kopat hroby...)
2. Kam na zahradě ho umístíte, aby mělo maximum slunce a bylo co nejbližší domu?
3. Kudy do něj budete navážet materiály (mulče, hnoje, kompost) a kde je složíte? Kde budete míchat své komposty? Budete vše vozit sami za autem na vozíku? Dá se tam projet či zacouvat? Může tam snadno vyklopit vlek traktor? Nebo vám to někdo vyklopí ilegálně před domem na chodník a budete celou noc jezdit přes celou zahradu s kolečky?
4. Začleníte nějakou kůlničku? Přesazovací pult? Mycí dřez? Altánek? Letní kuchyň?
5. Bude součástí záhonoviště i skleník? Pokud ano (doporučuji), je dobré to propojit.
6. Máte alespoň dva zdroje vody, které můžete využít na závlahu výsevů a vysazených sazenic?
7. Doporučuji si to nakreslit na reálný plánek zahrady v měřítku 1:100, kdy jeden centimetr na papíře je metr v realitě. Zkuste si různé verze. Můžete si šoupat vystřižnutým skleníkem, záhony, kůlnou, napojovat to na zbytek zahrady, řešit pro a proti u jednotlivých verzí, hlavně slunce... Pokud už něco máte umístěno v realitě a nechcete s tím hýbat, můžete dotvářet okolí a napojit k tomu to, co tam ještě není. **Obvykle nás napadnou ty nejlepší věci až v několikáté verzi, když rozbouráme své prvotní rigidní představy a začneme si hrát.**
8. Jediné opravdu důležité hledisko je, aby vám proces tvorby i výsledek dělal radost. Radost je jediná důležitá položka, protože život netrvá věčně a je potřeba si ho užívat! Vše, co vám ve vašem plánování nedělá radost vyškrtněte a to radostné zdvojnásobte! **A máte plán.**

Naše vize je, že si většina lidí pěstuje svoje vlastní nejlepší jídlo.
Že jsou všichni zdraví, krásní a spokojení. Aspoň Ti, kdo být chtějí.

Svět může takhle vypadat. Cokoliv by tomu bránilo, jde změnit.
Nádherná plodící jedlá zahrada může být běžná součást života každé rodiny.

Jak dál? Chcete s námi "hlouběji do králičí nory"?

Mne tahle vize, že žijeme na planetě plné rostlin, krásy, zdravého jídla a spokojených lidí, pohání už od mých 19ti let. Od té doby uběhlo dalších 30 let.

Nenudil jsem se. Vše jsem vyzkoušel, desítky let to praktikuji a snažím se svést k tvorbě krásné jedlé zahrady i vás. Napsal jsem dvě obsáhlé knihy, obě (díky bohu a skvělému nakladatelství) velmi úspěšné a prodávané.

Mnoho let jsem vedl živé kurzy. Tisíce lidí mi "prošlo rukama".

Kdybyste se i vy chtěli rychle a efektivně naučit vše potřebné k zeleninovým úspěchům, tak co vím a co se mi osvědčilo, jsem pro vás důkladně zpracoval ve formě videí a podrobných návodů - do kurzů v online podobě.

Kurz Tvorba záhonů a práce s mulči je nejdůležitější základ pro Váš pěstitelský úspěch. Naučí vás krok za krokem udělat ty nejkvalitnější záhony, komposty, proniknout hlouběji do mulčů a půdních přísad. Dozvíte se mnohem víc, než byste čekali. Je to náš aktuálně nejoblíbenější kurz s největším počtem (spokojených) účastníků. Pomůže vám udělat kvalitní "základy" pro vaše pěstování na celý život.

Nyní jsme s Katarínou vytvořili nový kurz o tom, jak na těch parádních záhonech pěstovat luxusní zeleninu. Je to kurz **Zelenina z 0 na 100 za jeden rok**. Naučíte se snadno vytvářet oseední postupy a plány, kombinovat zeleniny, rotovat tratě, vyznat se v čeledích, v pravý čas vysévat, předpěstovávat, mulčovat, pěstovat běžné i neobvyklé druhy, uvidíte ve spoustě videí přímo z našeho záhonoviště, jak od jara do zimy hospodaříme my.

Pojďte s námi prožít celý zeleninový rok!

JAK TYTO KURZY FUNGUJÍ?

Naše kurzy jsou důkladné, přehledné, zábavné, **vše v nich máte ihned k dispozici, studujete si, kdy máte chuť, žádné konkrétní časy a termíny.** Pod každou lekcí je prostor pro písemné dotazy a komentáře, na které odpovídám písemně každý den. Uvidíte i vše, na co se ptali vaši kolegové a kolegyně. V kurzu o zelenině jsou rozjeté i diskuze a sdílení účastníků, od úspěchů, neúspěchů až po recepty a výměny semínek.

Garantuji vysokou kvalitu a zábavnost. Pokud byste si kurz koupili a nelíbil by se vám, do 14 dní od zakoupení vám vrátím peníze. Oba tyto kurzy můžete nyní, v rámci akce spojené s tímto PDF, získat levně, **se slevou 1000 Kč** na tomto odkazu:

<https://ekozahrady.com/pestovat-zeleninu/>

Chci víc vlastní zeleniny!

At' vám zelenina roste a život vás baví!

Jaroslav Svoboda & Katarína Svobodová, <https://ekozahrady.com>